

JOBOPSLAG

Sociale medier booster nu for alvor vognmændenes jobannoncer. Se de gode råd

Side 20

VOGNMÆND FINDER TALENTERNE FREM

Som branche er vognmændene bagud der, hvor der er gode nye medarbejdere at hente: Andelen af kvindelige chauffører har længe ligget på omkring 1 pct., danskere med anden etnisk baggrund er på ca. 3 procent, og de unge kommer kun langsomt ind bag rattet.

Men nogle af vognmændene har set mulighederne. Mød de skjulte reserver, og få en opsang fra de vognmænd, der allerede har fundet dem.

Læs det store tema om rekruttering og talenter – Side 7 – 20

Marie Louise Dalgaard, Marianne Kilerich
og Rikke Andersen er chauffører hos K.
Hansen Transport. Foto: Lone Esthava

De tre seje damer hos K. Hansen Transport i Vejen har tiltvunget sig respekt fra de mandlige kolleger. Foto: Lene Esthava

Vi er bedre end drengene

Selvtilliden fejler ingenting hos K. Hansen Transports tre kvindelige lastbilchauffører. Og det gør respekten fra chefer og kolleger heller ikke, for de gør det godt, gør de

– I ska' da' vrik' lidt mer' mæ æ røv!

Det meget højlydte tilråb kommer fra en mandlig kollega, der kommenterer seancen, hvor Marie Louise, Marianne og Rikke bliver fotograferet til ATL-avisen. Et par af K. Hansen Transports røde lastbiler er stillet op, og de tre kvindelige chauffører kommer gående mod kameraet i samlet flok.

Den stærkt tatoverede mandlige kollega mener det venligt, trods den grovkornede humor.

– De er sgu dygtige nok, der er ikke noget der. Især Rikke kan altså godt nok køre lastbil, må man sige. Og det er da også rart at ha' lidt at kigge på, siger han til ATL's udsendte og sender et forsonende grin mod pigerne, inden han vinker og fortrækker for at passe sit arbejde.

De tre kvinder hos K. Hansen er meget bevidste om, at de færdes i en mandeverden. Det har de selv valgt, og tonen blandt kollegerne er de vant til.

Rå men hjertelig

– Man skal kunne tage en fræk kommentar, siger 26-årige Marie Louise Dalgaard med et stort grin og møder enstemmig opbakning fra kollegerne.

”Jeg tror, vi tit tænker os mere om, inden vi handler i en vanskelig situation

– Det skal man, og man skal helst også kunne svare igen, tilføjer Marianne Kiilerich, der er nøjagtigt dobbelt så gammel som kollegaen.

– Det kan jeg nu sådan set godt li'. Hellere lidt mandehørm end sådan en omgang kvindefnidder, som man finder på nogle arbejdspladser. Den slags kan jeg bare ikke ta', siger Rik-

ke på 28, der netop er returneret til firmaet fra barselsorlov.

Kæmper mod fordomme

De tre kvinder er helt enige om, at der burde være langt flere kvindelige lastbilchauffører end tilfældet er. Kun godt 1 procent af landets lastbiler føres af kvinder, og det er alt for lidt, synes de. Ingen af dem forventer en eksplosion i antallet sådan lige med det første, men det kunne sagtens blive bedre, hvis bare flere kunne få chancen.

– Der er altså rigtig mange, der stadig ikke tror, at kvinder kan køre bil. Både blandt kunder, andre chauffører og vognmænd, siger Marie Louise, der er uddannet hos K. Hansen i 2013. Forinden havde hun fået over 100 afslag på praktikpladsansøgninger.

– Man skal hele tiden bevise, at man godt kan, og der er ingen tvivl om, at hvis man endelig laver en fejl eller en skade, så er det helt sikkert fordi, man er kvinde, siger hun.

Marianne og Rikke nikker bekræftende og byder ind med adskillige eksempler på mænd, der er ved at tabe både næse og mund, når de ser,

hvordan de håndterer de store køretøjer.

Giver selvtillid

– Men helt ærligt, så synes jeg faktisk, vi er bedre end drengene, siger Rikke.

”Der er altså rigtig mange, der stadig ikke tror, at kvinder kan køre bil. Både blandt kunder, andre chauffører og vognmænd

– Vi har ikke så travlt med at gøre det hele så hurtigt. Jeg tror, vi tit tænker os mere om, inden vi handler i en vanskelig situation. Måske også fordi det føles dobbelt pinligt at lave fejl, når man er kvinde, siger hun og smiler selv lidt af udtalelsen.

Derfor blev jeg lastbilchauffør

Marie Louise Dalgaard, 26 år

"Jeg har altid elsket at køre bil. Som barn legede jeg taxa i mine forældres bil og venterne var passagerer. At være lastbilchauffør er det bedste, jeg ved"

Marianne Kiilerich, 54 år

"Jeg havde en mellemløststilling i en anden branche, indtil jeg var omkring 50 år. Så lukkede firmaet desværre, men jeg var ikke i tvivl, om hvad jeg så skulle lave: Jeg ville være lastbilchauffør"

Rikke Andersen, 28 år

"Min far er vognmand. Han overtog forretningen efter min farfar, så jeg har været med ude at køre fra jeg var helt lille. Jeg har altid vidst, at jeg ikke skulle have et pigejob"

Hvad siger vognmanden om de kvindelige chauffører?

Læs på næste side!

- Jo, men vi får også mere ros, når folk så ser, at vi godt kan finde ud af det. Især, når det er vanskeligt, indskyder Marie Louise og får straks medhold af Marianne:

- Det giver da også en rigtig stor personlig tilfredsstillelse, når man løser et eller andet problem ude på ruten. Forleden skulle jeg løfte en klods, der egentlig var for tung til min palleløfter. Den var ved at gå på næsen. Men jeg fandt da ud af det.

Skal kunne klare mosten

Marie Louise, Marianne og Rikke er enige om mange ting. Bl.a. at de elsker deres job. Livet på landevejene og blandt kolleger med hår på bryst og ansigt, er det rigtige for dem, og ingen af dem kunne tænke sig at lave andet.

Men vil de også anbefale det til andre kvinder?

- Ja, siger Rikke uden tøven.
- Hvis de mener, de kan klare de skæve arbejdstider og lange dage, er der ikke nogen grund til, at lade være, hvis man har lyst. Der er ikke noget fysisk i vejen for, at der kan komme flere kvinder ind i faget, fastslår hun.

- Det med arbejdstiderne tror jeg godt, kan være et problem for nogle, mener Marie Louise.

- Det er ikke nemt at have et almindeligt familieliv, når man kører lastbil. Men det gælder jo også for

drengene. Det skal være et valg, man tager, siger hun.

Mariannes børn er for længst fløjet fra reden, så familielivet er ikke hendes største bekymring.

"Det er ikke nemt at have et almindeligt familieliv, når man kører lastbil. Men det gælder jo også for drengene. Det skal være et valg, man tager"

- Det har altid været en drøm for mig, at jeg ville ud at køre lastbil. Jeg fik først kortet, da jeg var omkring de 50, og så var det bare at komme i gang. Det tror jeg faktisk, der er andre kvinder end mig, der godt kunne få noget ud af. Og hvis der kommer til at være mangel på chauffører i fremtiden, synes jeg da godt, at arbejdsgiverne kunne kigge den vej, siger Marianne.

”Det giver en ekstra dimension, at der er begge køn på arbejdspladsen. Det tager lige toppen af den værste mandehørm

Jakob Wiborg Hansen, direktør, K. Hansen Transport A/S. Foto: Lene Estråave

Kvinder er gode for arbejdspladsen

Jakob Wiborg Hansen er glad for de tre kvinder blandt sine chauffører og opfordrer kolleger til at ansætte flere

Han er en travl mand, den unge Jakob Wiborg Hansen, der for få år siden overtog ledelsen af vognmandsdelen af K. Hansen-dynastiet fra sin far. Men skal han tale om de tre kvinder, der pryder virksomhedens chaufførflok, finder han tiden.

– Vi er rigtig glade for dem alle tre. De er vældig dygtige, og de kommer godt ud af det med alle, siger han og

fastslår med det samme, at de på alle måder indgår i arbejdet på lige fod med de mandlige chauffører. Der tages ingen specielle hensyn eller uddeles skånekost, bare fordi de er kvinder. Alligevel har de tre damer en helt særlig indflydelse på virksomheden.

Mindre mandehørm

– Det giver en ekstra dimension, at der er begge køn blandt chaufførerne. Det tager lige toppen af den værste mandehørm, og det er såmænd godt nok, for det kan være slemt nok, som det er, siger Jakob med et lille grin.

Han kunne sagtens forestille sig at have flere kvindelige chauffører i staben, men der er et lille problem:

– Søgningen er ikke så stor, som man kunne ønske. Hvis jeg får 15 ansøgninger til en ledig stilling, er der måske én kvinde i blandt, og så er det jo ikke sikkert, at hun er den bedste i feltet, siger Jakob Wiborg Hansen, som godt kunne ønske sig, at mængden af kvinder i faget generelt ville stige en del.

Væk med fordomme

Desværre for Jakob Wiborg Hansen og andre med samme holdning, går

udviklingen den modsatte vej. Andelen af kvindelige chauffører var således 1,4 procent på landsplan i 2011, mens den faldt en anelse til 1,2 procent i 2013.

– Jeg tror, der går en lidt dårlig spiral i det, for jeg er sikker på, at der sådan set er flere kvinder der gerne ville, men som ikke kan få job, fordi der findes fordomme imod dem blandt arbejdsgiverne. Det kan jeg da høre, når jeg færdes i mine netværk. Kollegerne tror, at enten er de for langsomme, eller også laver de for mange skader. Det gør de i hvert fald ikke. Ingen af delene passer efter min erfaring, men det forhindrer ikke fordommene i at blomstre, siger han og sender en opfordring til kollegerne.

”Jeg er sikker på, at der sådan set er flere kvinder der gerne ville, men som ikke kan få job, fordi der findes fordomme imod dem blandt arbejdsgiverne

– Kast jer dog ud i det. Vi kan hurtigt komme i en situation, hvor mangelen på chauffører bliver så stor, at vi skal til at uddanne dem helt fra bunden i vores virksomheder. Så er det da bedre, hvis vi får aktiveret de chauffører, der allerede er derude, og som allerede har kørekort, siger han og tilføjer:

– Det gælder sådan set uanset køn, religion og hudfarve.